

Fred Leuchter

Leuchter-jelentés

A 'Leuchter-jelentés' végkövetkeztetése:

"Miután Auschwitzban, Birkenauban és Majdanekben áttekintettük az összes anyagot és megvizsgáltunk minden helyszínt, a bizonyítékokat megsemmisítő erejűnek találjuk. Ezen helyek egyikén sem voltak kivégzésre szolgáló gázkamrák. A szerző legjobb tudása szerinti mérnöki szakvéleménye, hogy a megvizsgált helyszínek állítólagos gázkamráit sem akkor, sem most nem használhatták kivégzésre, és soha senki nem vélhette komolyan, hogy ezek ilyen feladatot láthattak el."

EGY MÍTOSZ ÖSSZEOMLIK című cikk.

(34.Hunnia folyóirat,Bp.1992.aug.25,old.:30.-44.)

Előzmények

Fred A. Leuchter, 45 éves, mérnök, Bostonban (Massachusetts) él, és a kivégzési berendezések tervezésének és készítésének szakembere. Egyik fő feladata volt, hogy Jefferson City (Missouri állam) fegyháza részére új gázkamrát tervezzen.1988 januárjában Torontóban, Kanadában voltam, ahol Mr. Ernst Zündel védelménél segédkeztem, akit bíróság elé állítottak, mert a "Valóban hatmillió halt meg?" (Did Six Million Really Die?) c. könyvecske közreadásával szembeszegült az uralkodó nézettel, miszerint a nácik hat millió zsidót öltek meg a második világháború során, főként úgy, hogy hidrocianid gázt használtak a gázkamrákban. Ernst Zündelt ugyanezzel a váddal már korábban, 1985-ben bíróság elé állították. A tárgyalás hat hétig tartott, s azzal végződött, hogy tizenöt hónapra bebörtönözték. 1987 januárjában az ontariói Feljebbviteli Bíróság súlyos jogalkalmazási hibák miatt megsemmisítette az ítéletet és új tárgyalást rendelt el. Az újratárgyalás 1988. január 18-án kezdődött és amikor ezeket írom, még tart.

Fred Leuchterrel először 1988. február 3-án és 4-én beszélgettem, Bostonban. Hatással volt rám az a tömörség, amellyel kérdéseimre válaszolt és az a képessége, ahogy a gázosítás minden részletét megmagyarázta. Megerősítette bennem, hogy a hidrocianid gázzal végrehajtott kivégzés különösen veszélyes. Ezt a gázt először 1924-ben használták kivégzésekre az Egyesült Államokban, de még 1988-ban is nagyfokú nehézségek mutatkoztak, a szivárgás problémáját is beleértve, a kivégzésre használt gázkamrák építésénél. Észrevettem, hogy Fred Leuchter nem kérdőjelezte meg a holocaustról alkotott irányadó nézetet. Miután Bostonból visszatértem Torontóba és beszámoltam Ernst Zündelnek a Fred Leuchterrel folytatott megbeszéléseimről, Mr. Zündel elhatározta, hogy ez utóbbit felkéri: készítse szakértői véleményt az auschwitzi, birkenauai és majdaneki állítólagos gázkamrákról. Mr. Leuchter elfogadta a megbízatást, miután Torontóban egy hétvégén áttekintette a táborokat ábrázoló háborús légi felvételeket, a krematóriumok és állítólagos gázkamrák terveit, a Zyklon B gázra vonatkozó dokumentumokat és a diafelvételeket, amelyeket az 1970-es években a svéd kutató, Ditlieb Felderer készített.

1988. február 25-én Mr. Leuchter, felesége, Carolyn társaságában, és egy műszaki rajzoló, Howard Miller, valamint Jürgen Neumann operatőr és Theodor Rudolph lengyel tolmács kíséretében Lengyelországba utazott. Nyolc nappal később, március 3-án tértek vissza. Visszatérése után írta meg jelentését Fred Leuchter. Következtetései világosak: megsemmisítő bizonyítékok, hogy Auschwitzban, Birkenauban és Majdanekben nem voltak gázkamrák és hogy fenti helyeken a feltételezett gázkamrákat sem akkor, sem most nem használhatták kivégzésre, vagy nem gondolhatták komolyan, hogy kivégzésre szánt gázkamrákként működhetek. 1988. április 20-án és 21-én Torontóban a tanúk padján állt. Elsőként

Mr. Zündel védőügyvédje Douglas H. Christie kérdéseire válaszolt. Ez utóbbit Keltie Zubko és Barbara Kulaszka segítette. Mr. Leuchterhez ezután John Pearson koronaügyész intézett keresztkérdéseket. Őt az egész tárgyalás során a Korona részéről egy másik közvádoló, egy ügyvéd és a tárgyalóteremben szorosán mögötte ülő zsidó tanácsadóval folytatott gyakori megbeszélések segítették. A kihallgatásra és a keresztkérdésekre egy bíró és egy tizenegy tagú esküdtszék előtt került sor. A tárgyalóteremben rendkívül feszült légkör uralkodott. Néhány újraértelmezést valló szakember mellett ültem, közöttük volt Dr. William Lindsay, aki 1985-ös nyugdíjba vonulásáig a Dupont Műveknél fő kutató vegyészként dolgozott. A tárgyalóteremben, úgy hiszem, mindenki, tekintet nélkül a kivizsgált témára vonatkozó nézőpontjára, fokozott mértékben tudatában volt annak, hogy történelmi esemény részese. A gázkamrák mítosza éppen véget ért.

Előző nap Bill Armontrout, a Missouri állambeli fegyintézet igazgatója tett tanúvallomást és megmagyarázta a ciángázkamrára vonatkozó rend-szabályokat és a gyakorlati működést. Minden figyelmes hallgató számára nyilvánvaló lett: ha egyetlen ember kivégzése is ennyire nehézkes, akkor százezrek kivégzése Zyklon B felhasználásával egyenlő lenne a kör négyszögesítésének problematikájával.

A tanúk padján Fred Leuchtert dr. James Roth, Ph. d. (Cornell Egyetem) követte, aki az ashlandi (Massachusetts) Alph Analytical Laboratories igazgatója. Dr. Roth jelentést tett az Auschwitz I. és a birkenauai állítólagos gázkamrák falairól, padlózataról, mennyezetéről és más belső műtárgyáról vett minták elemzéséről. Ezen vizsgálatok semmilyen cianidnyomot nem mutattak ki. Az egyetlen kivétel a 32. sz. minta volt, amelyet a birkenauai I.sz. tetvetlenítő berendezésből nyertek. Ezek eredményét a jelentés I. sz. melléklete grafikusán mutatta be, és az esküdtszék írásvetítőn láthatta. Egyrészt a tetvetlenítő berendezésben, másrészt az állítólagos gázkamrákban észlelt cianid között látványos volt a különbség. Az egynémely krematóriumban talált rendkívül alacsony ciánszint, az épületek háború során történt fertőtlenítéséből adódtak. Úgy vélem, én voltam az első, aki rámutatott arra, hogy a Zyklon B-t felhasználó, állítólagos német gázkamrákról szóló összes tanulmányoknak egy amerikai gázkamra tanulmányozásával kellene kezdődnie. Már 1977-ben egy amerikai ügyvéd barátom, Eugene C. Brugger segítségével kezdtem ilyen vizsgálatot. E kutatás során hat amerikai fegyintézetől kaptam információkat. Ezek: San Quentin (California), Jefferson City (Missouri), Santa Fé (New Mexico), Raleigh (North Carolina), Baltimore (Maryland) és Florence (Arizona). Ekkor arra a következtetésre kényszerültem, hogy csupán egy amerikai gázkamra-technológiában járatos szakember tudná eldönteni, hogy az állítólagos német gázkamrák alkalmasak voltak-e kivégzésre, ahogy ezt a holocaust-irodalomban leírták.

A következő néhány esztendőben a német gázkamrákról szóló cikkeim mindig az amerikai gázkamrákra hivatkoztak. E cikkekhez tartozik az "Auschwitzi szóbeszéd, avagy a gázkamra problémája" (The Rumor of Auschwitz or the Gas Chamber Problem), amelyet a francia napilap, a Le Monde közölt 1978. december 29-én és egy interjú, amelyet az olasz folyóirat, a Storia Illustrata hozott fel 1979 augusztusában. A marylandi Baltimore gázkamráját 1979 szeptemberében látogattam meg és nyolc fényképet meg további dokumentumokat szereztem a kamráról. Aztán egy New York Cityben tartott találkozón, amelyen Fritz Berg elnökölt, megmutattam a baltimore-i fegyintézet működéséről szóló ellenőrzési lapot, és megvitattuk a következtetéseket. 1980-ban az újraalapított Journal of Historical Review első számában egy cikket közöltem. "A gázosítás mechanikája" (The Mechanics of Gassing) címmel, ahol néhány részletben leírtam az Egyesült Államokban használatos gázkamrák működését. Ugyanabban az évben a "Vérité historique ou vérité politique?"-ban leközöltem a baltimore-i gázkamra nyolc fényképét.

Az 1982-ben készített "Gázkamra probléma" (The Gas Chamber Problem) c. videómat az amerikai gázkamrák elemzésével kezdtem. 1983-ban egy angol nyelvű könyvet készítettem a holocaust-vitáról a Los Angeles-i Institute for Historical Review számára, melyben első ízben vettem be egy csomó kérdést, amit a fegyőröknek tettem fel és válaszaikat is. Ám a könyvet sohasem adták ki: 1984. július 4-én, az

amerikai függetlenség napján az Archívum gyűjtogatás martalékává lett. Ez a tűz minden célja és szándéka szerint anyagilag tönkretette az Intézetet és számos tervről, beleértve az én könyvemet is, le kellett mondani.

Hatalmas horderejű témaként jelentkezett a holocaust. De ez az "óriás", ahogy dr. Arthur Butz "A Huszadik század rászedése" (The Hoax of the Twentieth Century) c. könyvében felhívta rá a figyelmet, agyaglábú óriás. Hogy lássuk az agyaglábakat, csak a lengyelországi auschwitzi koncentrációs táborba kell menni. Dr. Wilhelm Stäglich szavaival élve a "kiirtás tétele" az auschwitzi halálgyár feltételezésén áll vagy bukik. Számomra pedig Auschwitz egész rejtelve az Auschwitz 1. állítólagos gázkamra 65 négyzetméterében és a birkenauai állítólagos gázkamra 210 négyzetméterében összpontosul. Ezt a 275 négyzetmétert a háború után a szövetségeseknek azon nyomban, törvényszéki úton meg kellett volna vizsgálniuk, de sem akkor, sem azóta ilyen vizsgálatot nem végeztek. A lengyel vizsgálóbíró, Jean Sehn, elrendelt pár törvényszéki vizsgálatot Auschwitzban, de magukat az állítólag kivégzésre szolgáló gázkamrákat ezek nem érintették. Az újraértékelők kutatása kimutatta, hogy az állítólagos gázkamrákat nem használhatták ilyen célokra. Ditlieb Felderer fotókat közölt, amelyek a gázkamra szellőzőnyílásának és ajtajainak silány szerkezetét és a falakon a "berlini kék" faltjainak hiányát mutatják. Jómagam 1975-ben az auschwitzi állami múzeum archívumában (mely archívumot jól őrzik a kommunista tisztviselők) fedeztem fel ezen állítólagos gázkamrák tervét, és elsőként publikáltam, különféle könyvekben és cikkekben. Ezeket a terveket is megmutatták a Los Angeles-i Institute for Historical Review első konferenciáján, 1979-ben, amikor Mr. Zündel is jelen volt.

Ezek az állítólagos gázkamrák a valóságban hullakamrák voltak. ám, hogy teljesen tudományos megerősítést nyerjen az, amit az egyszerű józan ész ránk kényszerített, amerikai gázkamra szakértő után kellett nézni. Kétségbeesve próbáltam keresni egy ilyen szakértőt, de őszintén szólva, csekély reményem volt, hogy találok valakit, aki nemcsak a gázkamra-technológiában járatos, de elég bátor is ahhoz, hogy egy kommunista országban ilyen kísérletet végezzen, és eredményeit közzé is tegye. Szerencsére tévedtem. Fred Leuchter volt ez a szakember. Elment Lengyelországba, vezette a törvényszéki vizsgálatot, megírta jelentését és Mr. Zündel mellett tanúskodott a kanadai bíróságon. Tettével szép nyogodtan bevonult a történelembe.

Fred Leuchter szerény, de szelíden határozott ember, aki pontosan beszél. Kiváló professzor lenne és igazi tehetsége van ahhoz, hogy bármilyen nehéz probléma kuszáltságait megértse az emberekkel. Amikor megkérdeztem tőle, nem fél-e valami veszélyes következménytől, így válaszolt: "A tény az tény." A Leuchter-jelentést olvasva David Irving, a jeles brit történész 1988. április 22-én, torontói tanúvallomásakor úgy nyilatkozott, hogy ez olyan "robbanó erejű" dokumentum, ami nélkülözhetetlen lesz a második világháborúval foglalkozó minden jövőbeni történész számára.

Ernst Zündel nélkül jószerivel semmi sem valósult volna meg abból, ami most napvilágot látott. A történelmi pontosság kutatásában mindent feláldoz, nehéz körülmények között él, befolyásos és hatalmas ellenfelekkel száll szembe. Állandóan nyomást gyakorolnak rá, és ez a legváratlanabb és némelykor igen gonosz formában mutatkozik meg. ő azonban erős egyéniség, személyes varázsa van. Tudja, hogyan elemezzen bármely helyzetet, hogyan becsülje fel az erőviszonyokat, hogy előnyére fordítsa a csapást.

Lehet, hogy kutatásaiért és elgondolásaiért egyszer majd újra börtönbe vetik, vagy elhurcolással fenyegetik meg. Mindez lehetséges. Minden megtörténhet, amikor intellektuális válság van, és a történelmi fogalmak ilyen mértékben rendeződnek át. A századvég nagy szellemi kalandja az újraértékelés. Történjék bármi, Ernst Zündel már győztes. ő, a békésen tevékenykedő, aki e győzelmet az értelem és meggyőzés erejével érte el.

Robert Faurisson
(1988. április 23. Torontó)

Utóirat: A Leuchter-jelentés ellenére Ernst Zündelt 1988. május 11-én az esküdtszék a holocausttal kapcsolatos, "tudatosan hamis hírek terjesztése miatt" bűnösnek találta. Kilenc hónap börtönbüntetésre ítélték, majd miután aláírta, hogy fellebbezési eljárása befejezéséig sem írásban, sem szóban nem foglalkozik a holocausttal, óvadék ellenében szabadlábra helyezték. Így csatlakozott Galileihez.

A Leuchter-jelentés

Bevezetés

Ez év (1988) februárjában dr. Robert Faurisson révén kapcsolatba kerültem Mr. Ernst Zündellel és felkértek, hogy mérlegeljem a nácik által Lengyelországban működtetett, állítólagos kivégzésre szolgáló gázkamrák és a fennmaradt krematóriumok vizsgálatára és törvényszéki értékelésre szóló megbízatást, és hogy adjak szakvéleményt valószínűségükről és teljesítményükről. Miután találkoztam Mr. Zündellel, Douglas H. Christie védőügyvéddel és a "törzskar" tagjaival, ahol a tervezetet megbeszéltük, közölték velem, hogy megállapításaimat kívánják felhasználni a Zündel ügy kapcsán, amely éppen akkor szerepelt a torontói területi törvényszék előtt. Erről értesülve elhatároztuk, hogy a vizsgálatok körébe bevonjuk Auschwitzot, Birkenaut és Majdaneket (Lublin), és az összes hozzájuk kapcsolódó krematóriumot és állítólagos, kivégzésre használt gázkamrát. Elfogadtam a megbízatást, és 1988. február 25-én egy kutatócsoportot vezettem Lengyelországba. Rajtam kívül a következők tartoztak a csoportba: feleségem, Carolyn Leuchter, Mr. Howard Miller műszaki rajzoló, Mr. Jürgen Neumann operatőr és Mr. Theodor Rudolph lengyel tolmács.

1988. március 3-án tértünk vissza, miután Auschwitzban, Birkenauban és Majdanekben mind megvizsgáltuk a szükséges berendezéseket. Ezen jelentés, valamint ténymegállapításaim azon vizsgálatokból erednek, melyeket Lengyelországban vezettem.

Célkitűzés

E jelentés és az alapjául szolgáló kutatás célja, hogy eldöntsük, vajon az állítólagos kivégzésre használt gázkamrák és krematóriumi berendezések a három lengyelországi helyszínen, nevezetesen Auschwitzban, Birkenauban és Majdanekben, a holocaust-irodalomban nekik tulajdonított módon működhetek-e? E célkitűzés magában foglalja a tényleges berendezések vizsgálatát és ellenőrzését, a berendezések tervrajzát, az itteni létesítményekben használatos eljárások leírását, a felhasznált gázmennyiség meghatározására is gondolva, az ezekben felhasznált időtartamokat (vagyis a kivégzés és szellőztetés időtartamait), a kamrák tényleges méreteit azzal a szándékkal, hogy a meg nem erősített, működést leíró jelentések igazságtartalmát és hihetőségét meghatározzuk.

E célkitűzés nem foglalja magában a nem gázosítással megölt vagy elhalt személyekre vonatkozó bármely számszerű meghatározást, vagy hogy létrejött-e egy valószínű holocaust. Továbbá, a szerzőnek nem szándéka történelmi terminusokban újrafogalmazni a holocaustot, csupán az, hogy a helyszíneken nyert információt és tudományos bizonyítékot szolgáltatson, valamint, hogy a vizsgált helyekre vonatkozó összes elérhető tudományos, műszaki és számszaki adatokra alapozott véleményt átnyújtsa.

Háttér

E jelentés szerzője és vezető kutatója a kivégzési berendezések tervezésének, valamint előállításának szakembere, és különösképpen az Egyesült Államokban használatos berendezéseken dolgozott, a hidrogénionidos gázkamrákat tervezte. A kutató megszemlélte az auschwitzi, birkenauai, valamint a majdaneki létesítményeket, méréseket végzett, törvényszéki mintákat vett, a DEGESCH tetvetlenítő kamrákra, a Zyklon. B gázra vonatkozó tervrajzokat és a működésüket leíró irodalmat, valamint a

kivégzéshez használt anyagokat és eljárásokat tekintette át. Az átnézett anyag nagy része, a Krema I., II., III., IV. és V. eredeti rajzairól készült másolatokat is beleértve, a lengyelországi helyszíneken beszerzett és figyelembe vett irodalom volt.

Alkalmazási terület

E jelentős alkalmazási terület felöleli a tényleges vizsgálatokat, az Auschwitzban, Birkenauban és Majdanekben nyert adatokat, a három lelőhely tisztviselői által szolgáltatott irodalmat, a Krema I., II., III., IV. és V. múzeumokban szerzett fénymásolatait, a DEGESCH tetvetlenítő kamrákra és berendezésekre vonatkozó anyagokat (ideértve a Zyklon B gázt használó felszerelést és eljárási módokat), a kérdéses berendezések működésének leírását és a vizsgált krematóriumokban vett törvényszéki mintákat. Azonfelül az USA gázkamrák tervezési adatait és üzemeltetési eljárásait, amelyek a kutató saját személyes ismeretéből és a területen végzett munkájából erednek, valamint az USA krematóriumokban és üzemeltetési módokon végzett kutatásokat használta fel jelen riport elkészítésénél. A fent ismertetett összes adatot felhasználva a kutató ezen tanulmány hatóságát a következők meghatározására korlátozta:

a) az állítólagos gázkamrák teljesítőképessége, hogy Zyklon B gáz felhasználásával Auschwitz I.-ben és Birkenauban, valamint szén-monoxiddal és (vagy) Zyklon B gázzal Majdanekben, emberi lényeket tömegesen irtottak-e,

b) a vizsgált krematóriumok teljesítőképessége, egy állítólagos időszakban végrehajtott hamvasztások állítólagos száma.

Összegezés és megállapítások

A rendelkezésre álló irodalom, a vizsgálat és az Auschwitzban, Birkenauban és Majdanekben meglévő berendezések tanulmányozása után, a gázkamrák működésével kapcsolatos tervezési feltételek szakismerete, a hamvasztási technológia kutatása és a modern krematóriumok vizsgálata révén, a szerző nem találja annak bizonyítékát, hogy az állítólag kivégzésre szolgáló gázkamrák bármely berendezését valaha is ilyen céllal használták volna, valamint annak sem, hogy ezen berendezések tervezése és kivitelezése folytán kivégzési célokat szolgáló gázkamrákat terveztek illetve viteleztek volna ki. Ráadásul a krematóriumi berendezések kiértékelésének végkövetkeztetése ellentmond a halottégetések állítólagos tömegének. Éppen ezért a szerző legjobb tudományos véleménye szerint a megvizsgált berendezések közül soha, egyetlen egyet sem használtak emberek kivégzésére, és hogy a krematóriumokat sohasem láthatták el a nekik tulajdonított munkaterheléssel.

Módszertan

A tanulmányba és a törvényszéki vizsgálatba foglalt eljárások, melyek a jelentésben öltöttek testet, a következők voltak:

1. A rendelkezésre álló anyag általános háttér-tanulmánya.
2. A kérdéses berendezések helyszíni megtekintése és törvényszéki vizsgálata, amely a tényleges adatok (méretre és építésre vonatkozó információk) felvételét, valamint az általános anyagminta (tégla és habarcs) figyelembe vett eltávolítását és vegyelemzés céljából az USA-ba szállítását foglalta magában.
3. A feljegyzett és látható (helyszíni) munkaszervezési adatok figyelembevétele.
4. A megszerzett adatok összeállítása.
5. A szerzett információ elemzése és összehasonlítása az ismert és bizonyított konstrukcióval; a tényleges gázkamrák és krematóriumok tervezésére, kivitelezésére és működtetésére vonatkozó ügyrendi és munkaszervezési információ és követelmények.

6. A helyszínen nyert anyagok vegyelemzésének figyelembevétele.
7. A szerzett bizonyítékokra alapozott következtetések.

HCN és Zyklon B mint fertőtlenítő anyagok

A hidrogéncianid gázt (HCN vagy hidrocian sav) az első világháború óta fertőtlenítőszerként használták. Gőzzel és forró levegővel, a II. világháború során pedig DDT-vel együtt használták az Egyesült Államok és a szövetségesek. A HCN-t általában nátriumcianid és hígított kénsav vegyi reakciója útján állítják elő. A vegyi reakció eredményeként, kéksav (hidrocian sav) visszamaradása mellett, HCN kerül a levegőbe. Ezt a folyamatot rendes körülmények között kerámia-üstökben játszadják le. Ezt az eljárását hajókon, épületekben és különlegesen tervezett kamrákban és építményekben használták kártevők és élősdiek pusztítására.

A felhasználók (technikusok) biztonságának szavatolása végett speciális tervezési és kezelési szempontokat kellett követni. A hidrogéncianid az egyik legerősebb és legveszélyesebb a fertőtlenítésre használt vegyszerek közül. A háború során az egész világon kifejezetten e célra épített vagy átalakított épületeket használt minden hadi és egészségügyi szervezet. A HCN-t használták mindenütt a betegségek, különösképp a pestis és a tífusz megfékezésére, vagyis patkányok, tetvek, bolhák pusztítására.

Az első világháború óta különleges kamrákat használtak Európában és az Egyesült Államokban. E kamrák közül néhányat a II. világháború előtt és folyamán a német hadsereg használt Európában, és még jóval korábban az Egyesült Államok bevándorlási hivatala, New York kikötőjében, Ellis Islandon. E fertőtlenítő kamrák közül sokat a Frankfurt am Mainban (Németország) telepített DEGESCH cég számára készítettek. A háború során a DEGESCH ellenőrizte a Zyklon B szétosztását. A DEGESCH jelenleg HCN-t állít elő.

A Zyklon B speciális, hidrocian sav-tartalmú, kereskedelmi célra szánt készítmény volt. Maga a "Zyklon B" elnevezés márkanév volt. A HCN-t gyárban állították elő és olyan alakban szerelték ki, ahol a HCN-t lyukacsos hordozóanyag-cellulóz, vagy kovamoszat tartalmú föld (kréta) szívtta föl. Korong alakban vagy apró darabkákban és pirulákban szállították. Ezt a készítményt egy légmentesen záró, lepecsételt kannában tartották, amely különleges nyitót igényelt. Ilyen formában sokkal biztonságosabban és könnyebben lehetett kezelni.

Az így létrejött Zyklon B gáz volt a HCN. A korongokat, darabkákat vagy pirulákat szét kellett szórni a fertőtlenítendő terület padlóján, vagy pedig olyan kamrákban alkalmazni, ahol a kamrán belül forgatták meg a 78,3 3/4 Fahrenheit (25,7 3/4C) fölé melegített levegőt. Amennyiben fa és termény fertőtlenítésére épületekben, hajókon vagy sátrakban használják, a területet 78,3 3/4F fölötti hőmérsékletre, a HCN forráspontja fölé kell fűteni. Az ekkor elkövetett hiba azt eredményezi, hogy a fertőtlenítést jóval később lehet befejezni. A fertőtlenítés legkevesebb 24 -- 28 óráig tart. A fertőtlenítés után a területet a helyiségtől és a térfogattól függően minimum 10 órán át vagy még tovább kell szellőztetni, ha nincsenek ablakok vagy szívóventilátorok. Akkor a fertőtlenített területet, hogy nincs-e jelen gáz, belépés előtt vegyileg meg kell vizsgálni. Minél melegebb a hőmérséklet és szárazabb a helyiség, annál gyorsabb és biztosabb a kezelés.

A gázra vonatkozó részletes ismertetéseket az **I. sz. Táblázat** tartalmazza.

I. Táblázat (A HCN részletes ismertetése)

II. Neve: HCN, hidrocian sav: kéksav

III. Forráspont: 25.7 °C (78,3 F/760 Hgmm mellett)

IV. Fajsúly: 0.69 (18 °C/64 °F-nál) Gőzsűrűség: 0.947 (levegő 1)

V. Olvadáspont: 13.2 °C (8.2 °F)

VI. Gőznyomás: 750 Hgmm 25 °C (77 F-nál) 1200 Hgmm 38 °C (100 F-nál)

VII. *Vízben oldhatóság:* 100%.

VIII. *Megjelenés:* világos.

IX. *Szín:* enyhén kék

X. *Illat:* keserű mandula, nagyon enyhe, nem izgató (az illat nem biztos módszer a mérreg jelenlétének meghatározásához).

Veszélyek:

1. Hő, lúgok és víz jelenlétében labilis

2. 20%-os kénsavval keverve robban

3. Hővel, lúgokkal és vízzel találkozáskor heves bomlási folyamat következik be. A reakció, ha már beindult, önmagát katalizálja és ellenőrizhetetlen. Robbanást eredményez.

4. Gyulladáspont: -18 'C/O' F

5. Öngyulladás hőfoka: 538 'C/1000' F

6. Gyúlékonysági határ levegőben térfogat, alsó 6 felső 41Forrás; Hydrogene Cyanide, Dupont Publication, 7-83

Fertőtlenítő berendezés tervezési követelményei

Egy fertőtlenítő berendezésnek, legyen akár épület vagy kamra, ugyanazon alapvető követelménynek kell megfelelnie. Kell, hogy leplombálható és fűthető legyen, a légcseré és elszívás képességével rendelkeznie, kell, hogy elég magas elszívó kéménye (legalább 40 láb, kb. 13 méter) legyen, hogy az eltávozott anyag és gáz egyenlő eloszlására alkalmassá váljék. Hasonlóképpen a Zyklon B anyagnál.

Először is, ha ma egy kamrát használnak, annak egy leforrasztott, nyomáspróbának megfelelő "üstnek" kell lennie, amelyet közömbös (epoxy) festékekkel, rozsdamentes acéllal vagy műanyaggal (maratott azbeszt, neoprén vagy Teflon) kell tömíteni. Épület esetében ennek téglának vagy kőnek kell lennie, kívül-belül közömbös (epoxy) festékekkel vagy szurokkal, kátránnyal, vagy aszfalttal kell borítani. Az ajtókat és ablakokat impregnált vagy kátrányozott vitorlavászonnal kell tömíteni, vagy leplombálni és neoprén tömítő szerrel vagy kátránnyal kell lezárni. Bármelyik esetben a területnek rendkívül száraznak kell lennie. A "tömítés" szónak két jelentése van: először, a berendezésből mechanikus úton megakadályozni a szivárgást; másodszer pedig, hogy a berendezés átítatódásának kitett felületeit elzárja.

Másodszer, a Zyklon B-hez a kamrának vagy szerkezetnek egy gázfejlesztővel vagy szétosztóval kellett volna rendelkeznie, amelyiknek forró levegőt kellett volna irányítania a Zyklon B-re vagy generátorra (a generátor, ha leplombálták, vízzel melegíthető volt), és áramoltatnia a meleg levegőtérbe a gázt. A fertőtlenítéshez szükséges keveréknek 3.200 milliomodrésznyi (ppm) vagy az össztérfogat 0.32%-át kitevő HCN-t kellett tartalmaznia. A kamrának elzáródásmentesnek és erős, állandó, bőséges légáram befogadására alkalmasnak kellett lennie.

Harmadszer, a kamrának vagy szerkezetnek a mérgező levegő kiürítésére és friss levegővel történő kicserélésére alkalmas eszközzel kellett rendelkeznie. Általában ezt szívó vagy szellőztető ventilátorral, és szívó vagy szellőztető szelepekkel, avagy ilyen elégséges méretű zsaluzott ablakokkal érik el, amik a megfelelő óránkénti légcserét teszik lehetővé. Általában egy megfelelő, percenkénti köblábnyi (0.33 m³) mennyiséget szellőztető, szívó és szellőzőnyílás egy teljes légcserét 12 óra alatt enged meg, és a szükséges egy vagy két óra kétszereséig kell működtetni. Minél nagyobb a berendezés, az annál kevésbé valósítható meg (a rendelkezésre álló ventilátorok mérete miatt), és az elszívás több órát vagy még annál is hosszabb időtartamot vesz igénybe.

Az eltávozott anyagot a berendezés felett biztos távolságban, ahol a légáramlatok szét tudják oszlatni a

gázt, kell szellőztetni. Ez általában 40 lábnyira emelkedik az épület fölé, de magasabbnak kell lennie, ha az építmény szelárnyékban áll. Amennyiben hamvasztót alkalmaznak, csupán néhány láb magas kémény kell. általában túl költséges HCN-t égetni, a levegőmennyiség miatt, amit a csekély idő alatt kell felhasználni. A létesítményen belül a falak, a levegő és a beszívott gáz hőmérsékletét legalább 10 fokkal a hidrocian sav forráspontja fölött (78.3 F) kell tartani, hogy a létesítmény falain, padlózatán és mennyezetén, valamint az elszívó rendszerben megakadályozzuk a HCN besűrűsödését. Ha a hőmérséklet 79 'F alatti, és létrejön a besűrűsödés, a létesítményt szintelenítő klóroldattal vagy ammóniával kell mentesíteni - az előző hatásosabb. Ezt úgy végezhetjük el, hogy géppel vagy kézzel bepermetezzük a falakat. Ha kézzel permetezzük, védőruházatot (általában neoprén) kell viselni és a technikusoknak légszívó hengert kell használniuk, mivel a gázálcok nem biztonságosak, sőt veszélyesek. Az épület belsejét hosszabb időre ki kell üríteni, hogy a fehérítő klóroldat gőzei a szellőző berendezésben is semlegesítsék a folyékony HCN-t. A következő használat előtt az épület belsejét ki kell mosni, alaposan fel kell törölni és ki kell szárítani. Továbbá ellenőrizni kell a levegőt az épületen belül, vajon az összes HCN-t eltávolították-e? A vizsgálatot gázdetektorral vagy vörösrézacetáttal lehet elvégezni. Előző esetben 10 ppm érzékenyséű elektronikus leolvasót is mellékelnek. A másikonál benzidén oldatot kevernek vörösrézacetát oldattal, ezzel egy darab papirost nedvesítenek meg, amely HCN jelenléte esetén különböző fokozatokban kékül meg.

Kivégző gázkamra tervezési követelményei

A fertőtlenítő berendezésekre vonatkozó követelmények közül sokat lehet a kivégzésre szolgáló berendezésekre is alkalmazni. Általában mégis a kivégző berendezés mindig kisebb és hatékonyabb. Gázkamrában, kivégzésre, általában azért nem használják a Zyklon B-t, mert túl sok időbe telik, amíg a semleges hordozóanyagból a gázt kioldja. Mindezideig az egyetlen hatékony módszer az volt, hogy a helyszínen, nátriumcianid és 18%-os kénsav vegyi reakciójával fejlesztettek gázt. Mostanában olyan gázfejlesztő tervezését fejezték te, amit majd egy kétszemélyes gázkamrában, a Jefferson City-beli Missouri állami Fegyintézetben használtak fel. A szerző e gázkamra tervezési tanácsadója.

Ez a generátor egy elektromos fűtésű vízköpenyt alkalmaz, hogy a HCN-t egy henger alakú edényben előforralja. Használatkor a HCN már gőzölög és szelepeken át engedik a kamrába. Használat után egy nitrogénes robbanószerkezet tisztítja meg a csővezetékét. Az egész kivégzési idő kevesebb négy percnél. 15 perces időtartam után a kamrát egy alkalommal két percre kiürítik, így mintegy hét teljes légcserét biztosítanak.

A kamra hegesztett acélszerkezet vagy műanyag PVC. Az ajtók és ablakok tengerészeti szabvány szerinti vízhatlan szerkezetek. Az ajtó egyszerű nyomásra, ólommal tömíthető. Minden világító és elektromos berendezés robbanásbiztos. A szobában a következők találhatóak: egy gázelosztó csővezeték, a gázfejlesztő egy üveg folyékony HCN-nel, elektromos szív működést figyelő berendezés, két szék az elítéltek számára, és egy gázérzékelő, amely külsőleg, elektronikusan 10 ppm-ig olvassa le az értékeket. Mivel a kamra halálos gázt tartalmaz, negatív nyomás alatt működtetik, hogy így biztosítsák: szivárgás csak befelé történhet. A kamranyomást egy vákuumrendszer ellenőrzi, mely a kamrát négyzetinchenként 10 font nyomású (psi) részleges vákuum alatt tartja (a működtetéshez öt psi-re, plusz a HCN 2 psi-jére van szükség). A külső környezet mint szabvány felhasználásával lehet a negatív nyomást fönntartani.

Ezt a rendszert elektromosan ellenőrzik és egy 17.7 ccm vízkiszorítású légszivattyú segíti. Ráadásul egy nyomógommbal látták el, hogy működésbe léptesse a riasztóberendezést, ha a kamranyomás eléri a 12 psi-t, ami 3 psi-vel nagyobb a működési határnál. A bemeneti és elszívórendszert kétpercenkénti légcserére tervezték. A levegőt egy 2000 ccm ventilátor táplálja be a kamra bemeneti oldalán, és elhasználva a kamra tetején távozik. Azért, hogy megelőzzék a vákuumvesztést, mind a bemeneti, mind az elszívószelep befelé nyíló típusú, és úgy időzítették őket, hogy elektromos úton, sorrendben nyíljanak, elsőként az elszívó szelep.

Ezt egy 40 láb magas, 13 inch átmérőjű PVC csövön ürítik ki, ahol is a szél veszélytelenül szétoszlatja a gázt. A beáramló levegőnek előmelegítő képességgel kell rendelkeznie, hogy biztosítsa: a HCN nem sűrűsödik majd össze és ezáltal nem kerülheti el a kiáramlást. Zárókezelőket a biztonság érdekében használnak. Először a kamrában, ahol elektromosan akadályozza meg, hogy az ajtó kinyíljen, míg a kamra nem biztonságos; másodszor, a kamrán kívül, a tanú és a személyzeti térben, ahol riasztókat szóltatnak meg és működésbe helyeznek egy légelszívó és betápláló rendszert, hogy megóvják a tanúkat, valamint hogy kiürítsék a kamrát. A biztonsági rendszerekhez riasztócsengők, dudák és lámpák is tartoznak. A kamra területén további elsősegélyes lélegeztető készülék (légtartályok), valamint HCN elsősegélyes ládák, HCN mérgezés esetén orvosi gyorssegélyhez szükséges felszerelés és a csatlakozó tér egészségügyi személyzete számára újraélesztő készülék áll rendelkezésre. A kivégzésre szolgáló gázkamra megtervezésénél sok bonyolult problémára kell figyelemmel lenni, mert egyetlen hiba a tanúk és technikusok halálát vagy károsodását okozza.

Az Egyesült Államok kivégző gázkamrái 1920 óta

Az első kivégző gázkamrát 1920-ban, Arizonában építették. Ez egy légmentesen záró kamrából állt, tömített ajtókkal és ablakokkal, gázfejlesztővel, robbanásbiztos elektromos rendszerrel. Gondoskodtak róla, hogy ammóniát adagoljanak a befűvott levegőhöz, és mechanikus eszköz hozza működésbe a gázfejlesztőt és légelszívót. A légbefűvő több, mechanikusan működtetett szelepből áll. A mai napig csupán a műszaki berendezés változott.

A gázfejlesztő egy cserépedényből állt, amelyet hígított (18%-os) kénsavval töltöttek meg és mechanikus kioldókaral látták el. A kivégzés után ammóniával kellett felsúrolni a kamrát, amit egy kivégzendő csinált. Mintegy 25 db 13 grammos nátriumcianid pirulát használtak és egy 600 köblábnyi kamrában 3200 ppm töménységet hoztak létre. Az elkövetkező években, a tervezési technika változásával más államok is elfogadták a HCN gázkamrát kivégzési módként. A legtöbb kamrát az Eaton Metal Products tervezte, építette és tökéletesítette. A legtöbb kamrában két széket helyeztek el és vákuumrendszerrel szerelték föl, hogy a negatív nyomást és a csak befelé történő szivárgást biztosítsák. Mindegyik rendszer a gázfejlesztő technikát alkalmazta, mert az 1960-as évek végéig ez volt a rendelkezésre álló leghatásosabb és legegyszerűbb eljárás.

Nem volt olyan rendszer, amit a Zyklon B használatára terveztek volna, és soha, egyik sem használta. Ennek egyszerű oka van. A Zyklon B-nél sokáig tart, hogy a semleges vivőanyagot elgőzölgtesse (elfőzze) a HCN-t, még fűvott levegőt és hőszabályozó rendszert is igényel. Nemcsak hogy a gáz nem oldódik azonnal, de mindig fennáll a robbanás veszélye is. A teljes gázkeverék általában 0.32%-os gáz-levegő keverék alsó robbanási határa alatt van (minthogy a keverék, rendes körülmények között nem haladhatja meg a 3200 ppm-t), de a gáz töménysége a generátorban (vagy a Zyklon B esetében a semleges vivőanyagban) sokkal magasabb és elérheti a 90 -- 99 térfogatszázalékot. Ez csaknem tiszta HCN, és alkalmanként a kamrában gázcsomókat hoz létre. A környező léghőmérsékletnek vagy a fűtött levegő hőmérsékletének jóval magasabbnak kell lennie, de Zyklon B-nél mesterségesen kell ellenőrizni, mivel a gőzölögtetés szigorúan fizikai folyamat. Ahol a gázfejlesztővel a hőfokot leszállíthatják, ott ellenőrzésre nincs szükség, minthogy beindulása után a vegyi folyamat önmagát katalizálja. A villanykapcsolókat és karokat minimális szinten, robbanásbiztosan és a kamrán kívül kell tartani.

Csak az 1960-as évek végétől elérhető technológia tette a Missouri-rendszert-amely mind ez ideig a valaha is épített legfejlettebb-alkalmassá arra, hogy a folyékony HCN-hez gázgőzölögtető és felszabadító berendezést használjon, így megszüntetve a kivégzés után visszamaradó kéksavüledék kezelésének és elhelyezésének problémáját.

A Zyklon B, amely felületesen szemlélve a gázellátás és kéksav üledék megszüntetésének problémájára hatásosabbnak bizonyult, nem oldotta meg a problémát. Valójában a Zyklon B használata megnövelné a kivégzés idejét, azért a veszélyes gáz kezelésére fordított idő is több lenne és a fűtési követelmények

miatt robbanásveszélyt okozna.

Megoldást kínálhatott volna az, hogy a gázt kívülről melegítik, és a gáz-levegő keveréket egy csővezetéken át a kamrán kívül és vissza a kamrába keringetik, mint azt a DEGESCH tetvetlenítő felszerelésnél is csinálták, de a felhasználókra nézve ez még kockázatosabb lenne, és még nagyobb szivárgási veszéllyel járna. Ez silány tervezésű, mert rendkívül veszélyes a gázt a nyomás alatt levő kamrán kívül áramoltatni. A DEGESCH felszerelést a szabadban vagy egy jól szellőző területen való felhasználásra szánták, és csakis képzett személyzet jelenlétében, nem úgy, hogy az ott lévők nincsenek kiképezve.

Az Egyesült Államokban gázt, mint kivégzési módot, Arizona, California, Colorado, Maryland, Mississippi, Missouri, Nevada, New Mexico és North Carolina használta. De a gázkezeléssel járó veszélyek, valamint a használatos felszerelés magas fenntartási költségei miatt néhány állam (Nevada, North Carolina és New Mexico) törvényt hozott a halálos injekció, mint az egyetlen vagy választható eljárás használatára. Valószínűleg más államok is követik őket. A szerző Missouri, California és North Carolina államok tanácsadója volt. Végül is, a HCN gáz előállításának költsége és a felszerelés túlzott műszaki és fenntartási költségei miatt, még a jelenben is a legdrágább kivégzési mód lenne.

A HCN gáz mérgező hatásai

Orvosi vizsgálatok mutatják, hogy 300 ppm mennyiségű hidrogén-cianid gáztöménység a levegőben gyorsan ölt. Kivégzési célokra általában a 3200 ppm koncentrációt használják, hogy biztosítsák a gyors halált. Ez a hőmérséklettől és nyomástól függő, kb. 120-150 gramm/2 köblábnyi- gáznak megfelelő súlytérfogat. Mintegy 100 ppm-nyi HCN fél órán belül halálos. Mérgező hatások: bőringerlés, kiütések, szemingerlés, a látás elhomályosul és maradandó szemkárosodás jön létre; enyhe hányinger, fejfájás, szédülés, hányás és gyengeség; szapora légzés, vérnyomáscsökkenés, eszméletvesztés, görcsös vonaglás; fulladás, nehéz légzés, végtagok mozgászavara, remegések, eszméletlenség, majd a halál az anyagcsere fölbomlásával. A hidrocian savat be sem kell lélegezni ahhoz, hogy halálos legyen. 50 ppm koncentráció fölött a felhasználónak védőruhát kell viselnie, ami az egész testét megóvjá és légpalackból kell szórnia a levegőt. A gázálcok általában hatástalanok és sohasem szabad felhasználni őket. Különleges elsősegély-ládák és orvosi felszerelések vannak minden olyan területen, ahol a gázzal érintkezésbe kerülhet az ember.

Az állítólag kivégzésre szolgáló német gázkamrák rövid története

A beszerezhető hivatalos adatok alapján valamikor 1941 végétől 1944 végéig a németek kivégzési célra állítólag egy sor nagy (kettő- vagy háromszemélyes) gázkamrát építettek és üzemeltettek. Kezdve az első állítólagos elgázosítással, Auschwitz I. alagsorában, két átalakított parasztházzal Birkenauban (Auschwitz II.), amelyeket Vörös és Fehér Háznak, vagy 1, és 2, bunkerként ismernek, az auschwitzi Crema I.-gyel, a birkenauai Crema II., III., IV. és V.-tel, és egy kísérleti berendezéssel Majdanekben: ezek a létesítmények gázként-Zyklon B alakjában-állítólag hidrocian savat használtak. Majdanek állítólag szénmonoxidot (CO) is használt. Az auschwitzi és majdaneki állami múzeumban beszerezhető hivatalos irodalom szerint e létesítményeket koncentrációs táborokba telepítették. E létesítmények az állítólagosan kivégzettek maradványainak égetése céljából krematóriumokat is magukba foglaltak. Továbbá, más feltételezett létesítményeket, amelyek CO-t használtak kivégző gázként, Belzecbe, Sobiborba, Treblinkába és Chelmnoa telepítettek (gázvagonok). E létesítményeket állítólag a II. világháború alatt vagy után pusztították el, ezeket nem vizsgálták meg és nem közvetlenül tárgyai e jelentésnek.

Mégis e ponton röviden foglalkozzunk a szénmonoxid (CO) gázzal. A CO viszonylag gyenge kivégző gáz, amennyiben jóval hosszabb időre van szükség, hogy halálos hatású legyen, talán mintegy 30 percre. Ha rosszul áramoltatják, még többre. A CO fölhasználásánál mintegy 4000 ppm-nyi mennyiségre van szükség, a CO-kamrában hozzávetőleg 2.5 atmoszféra túlnyomást kell létrehozni. A továbbiakban CO₂-t

(szén-dioxid) is feltételeztek. A CO₂ még a CO-nál is kevésbé hatásos. Ezeket a gázokat, feltételezések szerint, dízelmotorok állították elő. A dízelmotorok olyan kipufogógázokat termelnek, amelyek szén-monoxid mennyisége nagyon csekély, és a kivégző kamrát levegő-gáz keverékű túlnyomásnak kell alávetni, hogy elegendő, halált okozó gázt nyerjenek. Alkalmazása után a szén-monoxid 3000 ppm-nyi, vagy 0.30%-os mennyisége hányingert, fejfájást vagy valamely hosszabb ideig elhúzódó károsodást okoz.

Az 1 órán túl alkalmazott, mintegy 4000 ppm-nyi és az afölötti töménységek halálosnak bizonyulnak. A szerző feltételezi, hogy egy befogadóképessége határáig, megközelítőleg 9 négyzetlábnyi vagy kevesebb területű (ez az a minimálisan megkövetelt terület, amely a benn tartózkodók körül biztosítja a gázkeringést) emberekkel zsúfolt kamrában a benn levők a rendelkezésre álló levegő felhasználása miatt fulladnak meg, jóval azelőtt, hogy a gáz kifejtené hatását. Így csupán azzal, hogy a kivégzendőket egy zárt kamrába csukják, elejét vennék annak, hogy külső forrásokból akár CO-t, akár CO₂-t kelljen felhasználni. Auschwitz I. és Majdanek I. még léteznek, állítólag eredeti állapotban. Birkenauban a Krema II., III., IV. és V. összedőlt, vagy a földdel tették egyenlővé: az I. bunkert (Fehér Ház) most állítják helyre, és magánlakként használják. Majdanekben az első olajtüzelésű krematóriumot lebontották, és a krematóriumot az állítólagos gázkamrával újraépítették, de úgy, hogy csak a kémények eredetiek. Az auschwitzi Krema I., a birkenaui Krema II., III., IV. és V. és Majdanekben a létező krematórium állítólag krematóriumok és gázkamrák egyesítéséből jött létre. A birkenaui Vörös és Fehér Ház állítólag csak gázkamra volt. Majdanekben a kísérleti gázkamrákat nem a krematórium mellett telepítették és volt egy különálló krematórium, amely nem maradt fenn.

Az állítólag kivégzésre szolgáló gázkamrák tervezése és működési módozatai

A rendelkezésre álló történelmi dokumentumok és maguknak a létesítményeknek vizsgálatakor úgy tűnik, hogy a legtöbb állítólag kivégzésre szolgáló gázkamrát egy korábbi tervezés, cél és szerkezet átalakításával hozták létre. Ez a majdaneki kísérleti kamrákat kivéve, melyeket állítólag kizárólag elgázosító létesítményként építettek, igaz. Az I. és II. Bunkert az auschwitzi állami Múzeumban található irodalom úgy írja le, mint amelyeket több kamra és ablak leplombálásával, parasztházakból alakítottak át. Ezek nem eredeti állapotukban léteznek, és meg sem vizsgálták őket. A Krema I., II., III., IV. és V.-öt történetileg írták le, és ellenőrzésük során beigazolódott, hogy átalakított hullakamrák vagy halottasházak voltak, amelyeket állítólag krematóriumként használt egyazon létesítményhez kapcsolódva helyeztek el. Az építmények helyszíni vizsgálata a létesítmények - ha ezek egyáltalán kivégzési célokat szolgáló gázkamrák voltak rendkívül silány és veszélyes tervezését mutatta. Nem gondoskodtak az ajtók, ablakok vagy szellőzők tömítéséről; az építményeket nem burkolták be kátránnyal vagy más záróanyaggal, hogy a gázszivárgást és fölszívódást megakadályozzák. A csatlakozó krematóriumok: halálos veszély. A lyukacsos téglá és malter összegyűjtötte volna a HCN-t. A Krema I. az auschwitzi SS kórházhoz csatlakozik és talajcsőhálózata a tábor főcsatornájával van összekötve, ezen keresztül gáz jutott volna a kórházba.

Nem voltak elszívó berendezések a használat utáni gáz-szellőtetéshez, és fűtő- vagy szűrőszerkezetek sem a bevezetett vagy elgőzöltetett Zyklon B gázhoz. A Zyklon B gázt feltehetően a tető szellőzőnyílásán dobhatták volna be, vagy az ablakon át, nem nyújtva így lehetőséget a gáz egyenletes elosztására.

A létesítmények mindig nedvesek, sohasem fűtötték őket. Ahogy már korábban megállapítottuk: nyirkosság és Zyklon B nem férnek meg egymással. A kamrák túl kicsik ahhoz, hogy annyi benn tartózkodót magukba fogadjanak, amennyit állítanak, és az ajtók mind befelé nyílnak, ami viszont megakadályozza a testek eltávolítását. Ha a kamrákat emberekkel zsúfolják, a HCN nem áramolhat. Ráadásul, ha egy hosszúra nyúlt időszak után a gáz végül megtöltötte is a kamrát, azok, akik a tetőszellőzőn át hajítják be a Zyklon B-t, illetve megbizonyosodnak a bent levők haláláról, maguk is

meghalnak. Az állítólagos gázkamrák még a tetvetlenítő helyiségek követelményeinek se nagyon felelnek meg.

Különösnek tűnik, hogy ezen állítólagos kivégzési célra szánt gázkamrák tervezői sohasem tanulmányozták vagy vették figyelembe az Egyesült Államok technológiáját, azon egyetlen országét, amely akkoriban gázzal végzett ki foglyokat. Hasonlóképpen, a majdaneki létesítmények sem alkalmasak az állítólagos célra. Először is ott van egy újraépített krematórium egy állítólagos gázkamrával. Az újraépítés előttről fennmaradt épületrészek krematórium-kemencék voltak. Az épületet, feltehetőleg, tervek nélkül építették újjá. A létesítményt úgy építették, hogy az állítólagos kamra nem tartalmazhatott gázt, mivel a kamra, a neki tulajdonított áldozatmennyiség elhelyezéséhez túl kicsi volt. Az épület túl nyirkos és hideg ahhoz, hogy a Zyklon B gázt hatékonyan használhassák. A gáznak el kellett érnie a kemencéket, és miután minden kezelőt megölt, robbanást idézhetett volna elő, és szétrombolhatta volna az épületet. Továbbá az öntött beton gyökeresen különbözik a létesítmény többi épületétől. Röviden az építményt nem lehetett az állítólagos célnak megfelelően használni, és a legcsekélyebb, gázkamra-tervezésre vonatkozó igények sem tesz eleget.

A második majdaneki létesítményt U alakú épületnek ábrázolják, ez most a valóságban két különböző épület. Ezt az épületegyüttest 1. és 2. sz. fürdő és fertőtlenítő épületként jelölik. Az egyik épület pontosan egy tetvetlenítő létesítmény, és ugyanúgy tervezték, mint a többi, szokásos tetvetlenítő berendezést Birkenauban. Az épületegyüttes másik építménye egy kissé különbözik. Az építmény elülső része zuhanyozóból és állítólagos gázkamrából áll. A kék elszíneződések ebben a szobában megegyeznek a birkenai tetvetlenítő berendezésben talált kék elszíneződésekkel. A szobának két tetőszellőzője van, amelyet a tetvetlenítő eljárás utánszellőztetésre használnak. A Zyklon B-t. kézzel helyezték a padlóra. Világos, hogy ez nem kivégző kamra. Van légáramoltató felszerelése, de nincs kémény a szellőztetésre. Ezt, miként a többi létesítményt, nem kivégzési célra szánt gázkamrának tervezték, és ilyen használatra nem is alkalmas.

Az épület hátsó részén található az állítólagos kísérleti gázkamrák. Itt szellőzőút, szellőzőfülke és két szoba van. Egy harmadik szobát lepecsételtek, nem hozzáférhető. A két megtekinthető kamra sajátos: mindegyikben csővezeték van az állítólagos szénmonoxid gázhoz, amit a fülkéből ellenőriznek. Az egyik kamra mennyezetén rejtett szellőző van, amit nyilvánvalóan sohasem vágta át a tetőn. A másik kamrának fűtő-keringető berendezése van, ami arra szolgál, hogy a fűtött levegőt mozgásba hozza. E keringető rendszert hatástalanra tervezték, a be- és kimeneti nyílásokat pedig túl közel helyezték és nem látták el szellőzővel. Mindkét kamra esetében figyelemre méltó a négy acélajtóba vágott, a tömítés behelyezésével megegyező vajat vagy horony. Mindkét kamrát, állítólag Zyklon B-re, vagy szénmonoxidra használták. Ez nem lehet igaz.

A két kamra közül az egyiket nem fejezték be, és szénmonoxiddal sohasem használhatták volna. HCN-re sem tervezték, ám bár állítólag erre a célra használták. A nagyobb kamrát nem HCN-re tervezték. Annak ellenére, hogy az ajtón az a felirat áll, hogy "kísérleti". Ez a kamra sohasem lehetett alkalmas arra, hogy CO-val hajtsanak végre benne kivégzést, mivel a megkövetelt 2.5 atmoszféra nyomáson 4000 ppm-t (a halálos mennyiség) kellett volna előállítani. Egyik kamra sem felel meg a szellőztetési, fűtési, áramoltatási és szivárgási követelményeknek. A téglákat, vakolatot és maltert, sem belül, sem kívül, soha sehol sem burkolták tömítőanyaggal.

Ezen épületegyüttes egyik igen figyelemre méltó jellegzetessége, hogy ezeket a kamrákat három oldalról öntött betongát vette körül. Ez teljességgel összeegyeztethetetlen az ésszerű tervezéssel, minthogy a szivárgó gáz összegyűlik ebben az árokban, és mivel szélárnyékban van, nem oszlik el. Ez az egész területet, főként HCN esetén, tökéletes halálcsapdává teszi.

A szerzőnek így arra a következtetésre kellett jutnia, hogy ezt a létesítményt soha, még korlátozott mértékben sem tervezték HCN gáz felhasználására. Krematóriumok vizsgálatánál figyelembe kell venni

mind a régi, mind az új krematóriumokat, hogy meghatározzuk működőképességüket a nekik tulajdonított feladataik végrehajtásánál.

A halottégetés nem új fogalom. Számos kultúra sok évszázadon át gyakorolta. Jóllehet már évezredekkel ezelőtt alkalmazták, a katolikus egyház elítélte, egész az utóbbi időkig, mígnem a XVIII. század végén enyhült az egyház ellenállása. Az ortodox júdaizmus tiltotta a hamvasztást. A korai 1800-as évek Európájában, korlátozott alapon, újra alkalmazták a halottégetést. Előnyössé válik a betegség féken tartásakor: sűrű népességű területeken földet tesz szabaddá, és télen, amikor fagyott a talaj, megszünteti a hullatárolás szükségességét. Európa korai halottégetői szén- vagy koksztüzelésű kemencék voltak. A hullaégetésre szolgáló kemencét és kohót kazáznak szokták nevezni. A korai kazánok csupán kemencék voltak, amelyek minden nedvet kiégettek a hullákból és elhamvasztották. A csontokat nem lehet elégetni, és még ma is porrá kell őrölni. A régen használatos mozsarat és mozsártörőt, mindazonáltal zúzógéppé váltotta fel.

A modern kazánok főként gáztüzelésűek, bár néhányat még olajjal táplálnak. Az Egyesült Államokban és Kanadában már egyet sem működtetnek szénrel vagy koksszal. A modern, téglasoros acélkemencék tulajdonképpen egy csövén át tüzet fűjnek a maradványokra, meggyújtják őket, gyulladást és gyors égést okoznak. A modern kazánoknál van elő-, másod- vagy utánégető, hogy a meggyulladt, gáznemű anyagban minden szennyező dolgot újra elégessen. Ez a másodégető a levegőszennyezésért felelős: állami követelmény. Megjegyzendő, hogy a szennyeződést a fosszilis tüzelőanyag okozza. Elektromos kemencével, ámbár üzemeltetése drága, nem keletkezik szennyezőanyag. A modern kazánok vagy krematóriumok 2000F hőmérsékleten, az utánégetők pedig 1600 F-on égnek. Manapság fakoporsókat és papírdobozokat a testtel együtt égetnek, de a magas hőfok miatt ekkor nincs szükség hosszabb időre. Néhány európai gépegységet hagyományosan alacsonyabb hőfokon, 800 C (1472 F), és hosszabb ideig működtetnek.

2000 'F, vagy még magasabb hőfokon egy 2500 cfm-es (köblábperc) ventilált levegő kívülről történő adagolásakor a modern kazánok 1.25 óra alatt hamvasztanak el egy hullát. Elméletileg egy 24 órás időtartamra ez 19.2 tetem. A normális működtetésre vonatkozó gyári előírás és bizonyított felhasználás három vagy kevesebb hamvasztást engedélyez naponta. A régebbi, mesterséges huzatú, olaj-, szén- és koks- (de nem közvetlen láng alkalmazásával működő) kazánok rendes körülmények között minden egyes hulla elégetéséhez 3.5 - 4 órát használtak fel. Elméletileg egy 24 órás időtartam alatt ez maximum 6.8 tetem. A rendes működés maximum három hamvasztást tesz lehetővé egy 24 órás időszak során. E modern kazánok mind acélépítésűek és kiváló minőségű, tűzálló téglával bélelték. A tüzelőanyagot egyenesen a kazánba vezetik, minden ellenőrzés elektromos és automatikus. A szén- és koksztüzelésű kazánok nem égnek egyenletes hőfokon, állandóan kézi úton kell táplálni, és fel-le égésszabályozóval kell felszerelni őket.

Mint ahogy a lángot nem vezették közvetlenül a tetemre, a ventilátor a lángot szította és növelte a kemence hőfokát. Ez a kidolgozatlan eljárás módja feltehetőleg úgy kb. 1400 F átlaghőmérsékletet eredményezett. A megvizsgált német létesítményekben használt krematóriumok régebbi típusúak voltak. Vörös téglából meg malterből építették és tűzálló téglával bélelték őket. Mindegyik kemence több kazánból állt. Néhányat ventiláltak (bár egyik sem volt közvetlen égésű), egyik sem rendelkezett utánégetővel és mindegyik széntüzelésű volt, kivéve egy majdaneki létesítményt, amely már nem létezik. Az összes helyszínen megtekintett és megvizsgált kazánok közül egyet sem terveztek többszöri hullaégetésre. Meg kell jegyezni, hogy ha ennek ellenére folyamatosan használták, a kazán nem emésztette el a hullákat. Az egy hamvasztásos krematóriumra jutó elméleti és valóságos napi (24 órás) teljesítmény a II. sz. táblázatban található.

II. Táblázat

Elméleti és valós, maximum 24 órás időtartamra becsült krematóriumi teljesítmények.

Krema I.: 3 kemence, mindegyikhez 2 kazán=6 kazán x 6.8 tetem = 40.8 6 kazán x 3 tetem=18

Krema II.: 5 kemence, mindegyikhez 3 kazán 15 kazán x 6.8 tetem=102.0 15 kazán x 3 tetem=45

Krema III.: 5 kemence, mindegyikhez 3 kazán 15 kazán x 6.8 tetem=102.0 15 kazán x 3 tetem=45

Krema IV.: 2 kemence, mindegyikhez 4 kazán 8 kazán x 6.8 tetem=54.4 8 kazán x 3 tetem=24

Krema V.: 2 kemence, mindegyikhez 4 kazán 8 kazán x 6.8 tetem=54.4 8 kazán x 3 tetem=24

Majdanek I.: 2 kemence, mindegyikhez 3 kazán 2 kazán x 6.8 tetem=13.6 2 kazán x 3 tetem=6

Majdanek II.: 5 kemence, mindegyikhez 3 kazán 15 kazán x 6.8 tetem=102.0 15 kazán x 3 tetem=45

24 óra alatt elhamvasztott összes tetem: 469.2

24 óra alatt elhamvasztott összes tetem: 207

A HCN, ciánvegyületek és krematóriumok törvényszéki értékelése

Mint már említettük, tégl-, habarcs-, beton- és üledékmintákat vettünk a lengyelországi helyszínekről. A cianid és cianidvegyületek hosszú időszakon át megmaradhatnak egy adott helyen, és ha nem lépnek reakcióba más vegyi anyagokkal, a téglában és a habarcsban is szétterjedhetnek. Harmincegy mintát vettünk a Krema I., II., III., IV. és V. feltételezett gázkamráiból, véletlen kiválasztás alapján. Egy kontroll-mintát vettünk a birkenauai tetvetlenítő berendezésből, ahol köztudottan ciánt használtak. Ez szemmel láthatóan kék elszíneződésű volt. A 32. sz. kontroll-minta vegyvizsgálata 1050 mg/kg ciántartalmat mutatott ki, ami gyenge töménység. Azon területekről, ahonnan a mintákat vettük, a kontroll-mintával azonosak a viszonyok: hideg, sötét és nedves. Csupán a Krema IV. és V. különbözött ettől abban, hogy a helyiségeket érte a napsütés (az épületeket lebontották), és a napfény meggyorsíthatja a cianid szétesését. Téglában és habarcsban a cián egyesül a vassal és ferri-ferrocianid, vagy berlini kék elszíneződéssé válik, ami nagyon tartós összetett anyag: vascianid. A helyiségeket, ahonnan az elemzett mintákat vettük, a III. sz. táblázat tünteti fel.

III. Táblázat (a minták helyszínei)

Auschwitz I.:

Krema 1.25-31. sz. minták Birkanau (Auschwitz II.):

Krema II.1-7. sz. minták

Krema III.8-11. sz. minták

Krema IV.13-20. sz. minták

Krema V.21-24. sz. minták

A 12. sz. tömítésminta a birkenaui ún. szaunából van. A 32. sz. minta a birkenaui 1. sz. tetvetlenítő berendezés kontroll-mintája. Figyelemre méltó, hogy csaknem az összes minta negatív volt, és a kevés, ami pozitívnak bizonyult, alig haladta meg az érzékelési szintet. Az 1050 mg/kg-os kontroll-mintával összevetve megállapítható, hogy e berendezések nem voltak kivégzési célra szolgáló gázkamrák. A kimutatható kis mennyiségek azt jelzik, hogy néhány esetben ezeket az épületeket mint ahogy az összes épületet mindezen koncentrációs táborokban Zyklon B-vel fertőtlenítették. Továbbá, a kék elszíneződésű területek magas vastartalmat mutatnak, vagyis nem hidrogéncianidot, hanem ferri-ferrocianidot jeleznek.

Magasabb cianidtartalmat várhattunk volna az állítólagos gázkamrákból vett mintákban (az állítólagosan ott felhasznált nagyobb mennyiség miatt), mint amit a kontroll-mintákban találtak. Minthogy épp az ellenkezője igaz, a vizsgálat során nyert összes többi bizonyíték összekapcsolásával arra a következtetésre kell jutnunk, hogy ezek a berendezések nem kivégzésre szolgáló gáz-kamrák voltak. Nincs bizonyíték a Krema működésére, mivel a Krema I. kemencét újraépítették, a Krema II.-t és III.-t hiányzó elemeivel együtt részben elpusztították, a Krema IV. és V.-nek nincs nyoma. Majdanekben egy Krema tökéletesen eltűnt, és a második Kremát, a kemencék kivételével, újraépítették.

A majdaneki salakrakó emlékhely vizsgálata

Különös szent múlt. Az állótólagos emberi hamvak a szerző saját vizsgálatai szerint - osztrigaszürkék. Vagyis: a majdaneki emlékhely keverékében homok is van. Ami pedig az állótólagos égetőgödröket illeti, ezeket a szerző személyesen vizsgálta meg és fényképezte le Birkenauban. E gödröknél igen figyelemreméltó a magas vízszint: talán 1.5 láb a talajszint felett. Hullákat nem lehet víz alatt égetni, mesterséges gyorsítók (benzin) használata esetén sem. A hivatalos múzeumi térképeken megjelölt gödörhelyeket mind megvizsgálta, és mivel Birkenaut ingoványra építették-az összes helyiség 2 lábnyi talajvízben állt.

A szerző véleménye, hogy Birkenauban nem léteztek égetőgödrök.

Auschwitz, Crema I.

A Crema I. állótólagos kivégzésre szánt gázkamrájának részletes tanulmányozása és a múzeumi tisztviselőktől szerzett másolatok részletes elemzése mutatja, hogy az állótólagos gázosítások idején ez az épület halottasház, később pedig légoltalmi óvóhely volt. E jelentés szerzőjének rendelkezésére bocsátott, Crema I.-t ábrázoló rajzot a tábor felszabadítása után, láthatóan újraserkesztették. Ennek ellenére, mintegy 7680 köbláb méretű hullaházat mutat, két ajtónyílással: egyik sem kifelé nyílik. Az egyik ajtó a krematóriumba nyílt, a másik a mosdóba. Nyilvánvalóan, egyik nyíláson sem volt ajtó, de ez nem volt igazolható, mivel egy falat utólag lebontottak, és egy nyílást pedig máshová tettek. Meg kell jegyezni, hogy az auschwitzi állami múzeum hivatalos ismertető ezeket mondja; az épület valójában abban az állapotban maradt fenn, mint amilyenben 1945. január 27-én, a felszabadítás napján volt. A hullaház területén 4 tetőszellőző és 1 tüzelőkürtő volt. A kürtő nyitva van, semmi bizonyíték sincs arra, hogy valaha is bezárták volna. A tetőszellőzőket nem tömítették, és az új épület külseje azt jelezte, hogy nemrég építették újra. A falak és a mennyezet gipszvakolat, a padló öntött beton. A mennyezet gerendázott és a padlón látható, hogy honnan távolították el a légóhelyiség falait. A világítás nem volt robbanásbiztos és most sem az. Talajcsövek vannak a kamra padlójában, amelyek a tábori fővezetékhez és a szennyvíz-csatornához csatlakoznak. A gázkeringtetéshez személyenként 9 négyzetláb terület szolgál, amelyik mindazonáltal nagyon szűk, feltételezve, hogy egyszerre 94 embert zsúfoltak ebbe a szobába. Úgy tájékoztattak, hogy ez a szoba még 600 embert is befogadott.

Az állótólagos kivégző kamrát, mint korábban megállapították, nem ilyen használatra tervezték. Ebben az építményben nincs bizonyíték szellőzőrendszerre, vagy bármely típusú ventilátorra. Az állótólagos gázkamra szellőzőrendszerét egyszerűen négy szögletes tetőszellőzőből képezték ki, amely kevesebb, mint két lábnyit szellőztet a tetőfelületen. A HCN gáz ilyen szellőztetése kétségtelenül azt eredményezné, hogy a mérges gáz elérné az út másik oldalán kis távolságra levő SS kórházat, s így a betegek és a fenntartó személyzet halálát okozná.

Azon tény miatt, hogy az épületnek a szivárgás megelőzésére nincs tömítőanyaga, és nincsenek tömített ajtói a krematóriumot elérő gáz megelőzésére; hogy csőhálózata révén a tábor minden épületét eléri a gáz; hogy nincs fűtőrendszere, keringető rendszere, szellőztető rendszere, vagy kéménye, nincs gázelosztója, viszont állandó nyirkosság van; hogy nincs a kamrákba megfelelő légáramoltatás, és nincs mód arra, hogy megfelelően vezessék be a Zyklon B anyagot-így merő öngyilkosság lett volna megkísérelni, hogy ezt a hullaházat gázkamraként használják. Az eredmény robbanás lett volna, vagy szivárgások, melyek az egész tábort elgázosítják. A szellőztetésnek legalább 20 órán át kellene tartania, és kísérletet végezni annak eldöntésére, hogy biztonságos-e a kamra. Kétséges, hogy elszívóberendezés nélkül a gáz akár egy hét alatt is kiürül. Ez teljesen ellentmond a kamra naponta többszöri használatának. A Crema I. és az állótólagosan kivégzésre szolgáló gázkamrák maximális teljesítőképességére vonatkozó, kiszámított, feltételezett és valós idejű használati arányszámokat a IV. táblázatban közöljük.

IV. Táblázat

A Crema I. feltételezett, kivégzésre és hamvasztásra vonatkozó arányszámai

Kivégzési arányszámok: 94 személy/hét

Feltételezett hamvasztási arányszámok: 286 személy/hét (elméleti)126 személy/hét (valós idejű)

Birkenau-Krema I., II., IV. és V.

Ezen krematóriumok részletes tanulmányozása a következő ismeretanyagot eredményezte: Crema II. és III. egymás tükörképei voltak, mindegyikük több hullakamrából és 15 kazános krematóriumból állt. A hullakamrák az alagsorban voltak, a krematórium a földszinten. A hullakamráktól a krematóriumig szállításra felvonót használtak. Az építmény téglá, malter és beton. Amiről a Crema I. is nevezetes volt; a Crema II.-ben sem volt szellőztetés, fűtőrendszer, keringető rendszer, kívül vagy belül nem volt tömítés, a hullakamrákon nem voltak ajtók. A szerző megvizsgálta a területet, de az ajtóknak vagy ajtókereteknek nyomát nem találta.

A Crema III.-ban teljes épületrészek hiányzanak. Mindkét épület vasbeton tetős, nyílásnak szemmel láthatólag nyoma sincs. Továbbá, nem igazak az üreges gázszállító oszlopokról szóló jelentések. Mindegyik oszlop tömör vasbeton, pontosan úgy, ahogy a lefoglalt német tervek mutatják. A tetőszellőzőket nem tömítették. Ezek a létesítmények nagyon veszélyesek lettek volna, ha gázkamrákként használták volna őket, és ez a használat bizonyára a felhasználók halálát okozta volna. és robbanást, amikor a gáz eléri a krematóriumot.

Mindegyik létesítménynek volt egy 2.1x1.35 méteres felvonója. Nyilvánvaló, hogy ez a felvonó egy tetem számára volt megfelelő. A Crema II. és III. mindegyikében az állítólagos gázkamra területe 2500 négyzetláb. A 9 négyzetlábos elmélet alapján viszont csupán 278 ember befogadására alkalmas. Ha a kamrát a szükséges HCN gázzal töltenék föl, és elfogadva egy 8 láb belmagasságot és 20 000 köbláb teret, akkor 5 font Zyklon B gázra lenne szükség. Ismét tételizzük fel (mint a Crema I. esetében) az 1 hetes szellőztetést. Ez megint csak kétséges, de arra szolgál, hogy adatainkat kiszámítsuk. A Crema II. és III. (feltételezett és valós idejű) használati arányait és az állítólagos gázkamra maximális teljesítőképességét az V. táblázat mutatja be.

V. Táblázat

A Crema II. és III. feltételezett, kivégzésre és hamvasztásra vonatkozó arányszámjai

Krema II. kivégzési arányszám: 278 személy/hét (feltételezett)

Hamvasztási arányszám:714 személy/hét (elméleti) 315 személy/hét (valós idejű)

Krema III .Kivégzési arányszám: 278 személy/hét (feltételezett)

Hamvasztási arányszám: 714 személy/hét (feltételezett) 315 személy/hét (valós idejű)

A Crema IV. és V. egymás tükörképei voltak, 2 kemencés, egyenként 4 kazános krematóriumból és számos, hullakamraként, irodaként használt helyiségből állt. A belső helyiségek nem teleltek meg a tükörképnek. E helyiségek közül néhányat állítólag gázkamraként használtak.

A valóságos helyekről lehetetlen többet kideríteni, mivel az épületeket már régesrég lerombolták. Sehol semmi tömítőanyagot nem találtak az alapozáson, vagy a padlón. A jelentések szerint állítólagos falnyílásokon át-melyek ma már nem léteznek Zyklon B gáz pirulákat hajítottak be. Amennyiben az épület tervei helyénvalóak, úgy a korábban többször ismételt, a Crema I., II. és III.-ra vonatkozó érvek alapján, ezek a létesítmények sem voltak gázkamrák. Az épület nyilvánvalóan vörös téglából, malterből, betonpadlóval és alapozás nélkül készült. Megjegyzendő, hogy a Crema IV. és V.-ben a hamvasztó és kivégző berendezések léte megalapozatlan.

Az auschwitzzi állami Múzeumtól szerzett statisztikára, a Crema IV. és V.-öt illető, állítólagos gáz-területekre és a helyszíni mérésekre alapozva, valamint feltételezve egy 8 lábnyi belmagasságot, a

számszerű statisztika a következőket mutatja: Krema IV. 1875 négyzetláb: 209 személy befogadására alkalmas, 15 000 köbláb Zyklon B gázt használ föl 10000 köbláb esetén. Krema V. 5125 négyzetláb: 570 személy befogadására alkalmas, 41 000 köbláb Zyklon B gázt használ föl 1000 köbláb esetén. A maximális működőképességre és az 1 hetes szellőztetési időre kiszámított, a Krema IV. és V.re vonatkozó használati arányszámokat a VI. táblázat adja közre.

VI. Táblázat

A Krema IV. és V. feltételezett, kivégzésre és hamvasztásra vonatkozó arányszáma

Krema IV. Kivégzési arányszám: 209 személy/hét (feltételezett)

Hamvasztási arányszám: 385 személy/hét (elméleti) 168 személy/hét (valós idejű)

Krema V. Kivégzési arányszám: 570 személy/hét (feltételezett)

Hamvasztási arányszám: 385 személy/hét (elméleti) 168 személy/hét (valóságos idejű)

A Vörös és Fehér Ház, melyeket egyébként Bunker I. és Bunker II. néven jelölnek, állítólag csak gázkamrák voltak, és nincsenek az épületekre vonatkozó, rendelkezésre álló becslések vagy statisztikák.

Majdanek

Majdanekben több figyelemre méltó létesítmény van: Az eredeti krematórium, amit most lebontottak; a most újraépített krematórium, állítólag kivégzésre szolgáló gázkamrával; a 2. sz. fürdő és fertőtlenítő épület, amelyik nyilvánvalóan tetvetlenítő berendezés volt; az 1. sz. fürdő és fertőtlenítő épület, amely egy zuhanyozó, tetvetlenítő és raktárhelyiséget, valamint az állótóltagos kísérleti CO és HCN gázkamrákat foglalta magába.

Az első, szabadban álló krematóriumot, amelyet eltávolítottak, korábban már tárgyaltuk. A 2. sz. fürdőt és fertőtlenítőt illetően - ámbár lezárták - az ablakon át végzett szemrevételezés megerősíti, hogy a Birkenauban találtakhoz hasonlóan, csupán tetvetlenítési feladatokat látott el. Az újraépített krematóriumot és állótóltagos gázkamrát, bár korábban már tárgyaltuk, röviden újra vesszük: az épület egyetlen eredeti része: a kemencék. Úgy tűnik, hogy az alapépítmény fából volt, mint a többi berendezés is Majdanekben, kivéve a kísérleti kamrákat. Azonban a közelebbi vizsgálódás föltárja, hogy az épület nagy része vasbetonból készült, ami a tábor fennmaradt részével tökéletesen összeegyeztethetetlen.

Az állótóltagosan kivégzésre szolgáló gázkamra a krematórium tözsomszédságában van, és nyilvánvalóan nem rendelkezik a HCN gáz tartására alkalmas eszközzel. Az épület nincs leplombálva és állótóltagos céljára alkalmatlan. Egy állótóltagosan eredeti, de nem létező terv alapján újjáépítve is semmi más, mint egy krematórium-több hullakamrával. Az összes állótóltagos gázkamra között messze ez a legkisebb és a legjelentéktelenebb. Az 1. sz. fürdő és fertőtlenítő raktárterülete egy L alakú helyiség, belső faválasztóval és ajtóval. Ez mintegy 7657 köbláb és 806 négyzetláb területű. Falai vakoltak, gerendás szerkezetű, és két tömítetlen szellőzője van. Nem megfelelően tervezett légkeverő-berendezést tartalmaz, ahol a be- és kimenet szoros közelségben van egymással. Kék elszíneződés borítja a falfelületeket, amelyet nyilván ferri-ferrocianid lerakódás okozott. A tervrajzból is kitűnik, hogy ez tetvetlenítő helyiség, vagy a tetvetlenített anyagok tárolására használt szoba volt. A tetőszellőzők csak hosszú távon tudták levegőztetni a tárolt anyagokat. Az ajtók nincsenek tömítve és nem úgy tervezték őket, hogy szorosan záródjanak. Belül vagy kívül nem zárták le a helyiséget tömítőanyaggal.

Több terület volt ebben az épületben, amit állandóan zárva tartottak, és amelyek a szerző vizsgálódásai számára nem voltak hozzáférhetők. Nyilvánvaló, hogy ez a helyiség nem volt kivégzőkamra. A leírt követelmények közül egynek sem felelt meg. Amennyiben feltételezhető, hogy kivégzőkamrának használták, úgy legalább 90 személyt kellene befogadnia és 2.0 font Zyklon B gázt igényelne. Legalább egy hét szellőztetési időre volna szükség.

Maximális használat mellett a kivégzési arányszám: 90 személy hetente. Az 1. sz. fürdő és fertőtlenítő épületben elhelyezett, állótólagos gázkamra, a főépületekhez szabadon álló faépítménnyel kapcsolt téglapépület. Ezt az épületet három oldalról öntött beton kezelőhid veszi körül. Van két szoba, egy ismeretlen célú terület, és egy ellenőrző fülke, amelyben két henger van, állítólag ezekben tartották a szénmonoxidot, amelyet csövön át vezettek a kamrákba. Van négy, csapos illesztésű, föltehetőleg tömítésre szolgáló ajtó. Az ajtók kifelé nyílnak, két mechanikus kallantyúval és egy hevederpántos keresztrúddal reteszre záródnak. Mindegyik ajtón üveg kémlelőnyílások, és a két ajtón vegyvizsgáló hengerek, hogy ellenőrizzék a kamra levegőjét. Az ellenőrzőfülkén ablak, sohasem gondoskodtak az üvegezésről vagy tömítésről, vízszintes és függőleges tartórudakkal látták el és a 2. sz. kamrába nyílik. Két ajtó az 1. sz. kamrába nyílik, egyik elől, másik hátul. Egy ajtó elől, a 2. sz. kamrába nyílik. A fennmaradó ajtó a 2. sz. kamra mögé, ismeretlen területre vezet.

Mindkét kamrának van csővezetéke, állítólag a szén-monoxid gázhoz: a 2. sz. kamráé hiányos, láthatólag sohasem fejezték be. Az 1. sz. kamra csővezetékét elkészítették, a helyiség két sarkában levő beömlőnyílásban végződtek. A 2. sz. kamrát tetőszellőzővel látták el, de úgy tűnik, sohasem vágták keresztül a tetőt. Az 1. sz. kamrának légfűtés áramoltató rendszere van, amit tökéletlenül terveztek meg (a ki- és bemenőnyílások túl közel vannak) és nem gondoskodtak szellőztetésről. A falak vakoltak, a tető és a padló öntött beton, sem kívül, sem belül egyik sincs tömítve. Az épület falába, fészker formában, két hőáramoltatót építettek be, az egyik az 1. sz. kamrához való, a másik meg valamihez a fürdő és fertőtlenítő berendezésben. Egyiket sem terveztek megfelelően, és nincsenek szellőzővel, elszívóval felszerelve. Az 1.sz. kamra falain a jellegzetes, kék ferriferrocianid elszíneződés. Az épület fűtetlen és nyirkos. Bár első ránézésre ezen létesítményeket megfelelően terveztek, nem felelnek meg egy kivégző kamrával vagy tetőtlenítő berendezéssel szemben támasztott összes követelménynek. Először is egyik belső vagy külső felületen sincs tömítés. Másodsor a döngölt kezelőhid HCN gázcsapda, az épületet rendkívül veszélyessé teszi.

A 2. sz. kamrát nem fejezték be, és feltehetően sohasem használták. A csőhálózat hiányos, és a szellőzőt sohasem nyitották meg a tetőn. Ámbár az 1. sz. kamra szén-monoxiddal használható, gyatrán van szellőztetve és HCN-nel nem működtethető. A fűtőt és áramoltatót helytelenül szerelték be. Nincs szellőző vagy kémény. Ennélfogva a szerző legjobb tudása szerinti szakvéleménye az, hogy az 1. és 2. sz. kamrákat sohasem használták és sohasem is használhatták kivégzésre szolgáló gázkamraként.

Majdanek egyetlen létesítménye sem volt alkalmas, és nem volt használatos kivégzési célokra. Az 1. sz. kamra területe 450 négyzetláb, tér- fogata 4240 köbláb, 54 személyt képes befogadni, és 1 font Zyklon B gázt használ fel. A 2. sz. kamra területe 209 négyzetláb, térfogata 1850 köbláb, 24 személy befogadására alkalmas, és 0.5 font Zyklon B gázt használ fel. Gázkamra-használatot feltételezve, a VII. táblázaton feltüntetett számok lehettek volna a heti maximális kivégzési arányszámok.

VII. Táblázat

Feltételezett kivégzési arányszámok, Majdanekre vonatkoztatva

1. sz. kamra 54 személy/hét
2. sz. kamra 24 személy/hét

Statisztika

A hivatalosnak tekintett és megtámadhatatlannak hirdetett statisztikák megbízhatóságára csak egy példát: Az L-022-es Nemzetközi Haditörvényszéki Dokumentum (International Military Tribunal Document) azt állítja, hogy csak Birkenauban 1 715 000 zsidót gázosítottak el. Azonban az eddig közzétett adatok alapján

nyilvánvaló, hogy Birkenauban szüntelen működtetés esetén is összesen 10 500 személyt tudtak volna gázzal meggyilkolni - ha az úgynevezett gázkamrák erre egyáltalán alkalmasak lettek volna. Következtetés Miután Auschwitzban, Birkenauban és Majdanekben áttekintettük az összes anyagot és megvizsgáltunk minden helyszínt, a bizonyítékokat megsemmisítő erejűnek találjuk. Ezen helyek egyikén sem voltak kivégzésre szolgáló gázkamrák. A szerző legjobb tudása szerinti mérnöki szakvéleménye, hogy a megvizsgált helyszínek állítólagos gázkamráit sem akkor, sem most nem használhatták kivégzésre, és soha senki nem vélhette komolyan, hogy ezek ilyen feladatot láthattak el.

Elkészítve a Massachusetts-beli Malden-ben, 1988 áprilisának 5. napján.

Fred A. Leuchter Jr. főmérnök

Tartalomjegyzék

[Előzmények](#)

[A Leuchter-jelentés](#)

[Bevezetés](#)

[Célkitűzés](#)

[Háttér](#)

[Alkalmazási terület](#)

[Összegezés és megállapítások](#)

[Módszertan](#)

[HCN és Zyklon B mint fertőtlenítő anyagok](#)

[Fertőtlenítő berendezés tervezési követelményei](#)

[Kivégző gázkamra tervezési követelményei](#)

[Az Egyesült Államok kivégző gázkamrái 1920 óta](#)

[A HCN gáz mérgező hatásai](#)

[Az állítólag kivégzésre szolgáló német gázkamrák rövid története](#)

[Az állítólag kivégzésre szolgáló gázkamrák tervezése és működési módzatai](#)

[A HCN, ciánvegyületek és krematóriumok törvényszéki értékelése](#)

[A majdaneki salakrakó emlékhely vizsgálata](#)

[Auschwitz. Crema I.](#)

[Birkenau-Krema I., II., IV. és V.](#)

[Majdanek](#)

[Statisztika](#)

[Tartalomjegyzék](#)

E kiadást készítette: Hans88

E-mail: arian_victory88@freemail.hu